

дѣца, като домашенъ учитель („репетиторъ“) въ нѣкои знатни чехски сѣмейства, срѣщу обѣдъ или само вечера.

Прѣзь 1861—1869 г. Василь значително се усилилъ по чехски и започналъ да кореспондира съ Раковски въ Бѣлградъ и да пише за България въ разнитѣ чехски вѣстници, научни списания подъ псевдонимъ „Патамански“, „Василь Димитровъ“, „В. Д. Патамански“, „Велю Д. Стояновъ“, „В. Д. Пометковъ“, и най-сетнѣ съ сѣщинското си име, за което получавалъ хонораръ по 30—35 флорина мѣсечно. Прѣзь 1861 год. въ Прага се основала Чехската Народна Гимнастическа Организация „Соколъ“, подъ прѣдседателството на богаташа Фичнеръ, а Василь се записалъ за редовенъ членъ, посѣщавалъ редовно дружественитѣ срѣщи и упражнения и за отличие въ гимнастиката и въ фехтовката билъ награденъ съ сребъренъ чехски левъ. (Въ архивата на покойния, между богатитѣ колекции на фотографични ликове на бѣлѣжити чехски държавни мѣже и общественици, се съхраняватъ и нѣколко такива на Стоянова, снеманъ въ Прага прѣзь разни врѣмена, повечето въ гиздава соколска носия, правъ, строенъ и напетъ, въ войнишка стойка и съ внушителъ погледъ; между тѣзи ликове има и групи на Стоянова съ другаря му Маринъ Дринова и други бѣлгарски студенти въ Прага).

Прѣзь 1862 г., Василь, още като ученикъ, билъ натоваренъ отъ Князя Николаки Богориди и отъ бѣлгарскитѣ търговски въ Виена да узнае, какво става въ Бѣлградъ, та напустналъ прѣзь лѣтото Прага и отишълъ при Раковски въ Бѣлградъ, дѣто постѣпилъ въ легията му, и участвувалъ при отбраната на града срѣщу бомбардировката му отъ турския крѣпостенъ гарнизонъ. Въ легията на Раковски участвували още В. Друмевъ, Дръ Павловичъ, отъ Свищовъ, Ив. Касабовъ, отъ Лѣсковецъ, Матей Поповичъ, Киро Стояновъ, отъ Котелъ, дѣдо Илю Войвода, отъ с. Берово (Македония), дѣдо Цеко, отъ гр. Ломъ, Дяконъ Василь Левски, отъ Карлово, Стефанъ Караджата, Никола Шоповъ, отъ Тулча, Стефанъ Рѣпата, отъ Ямболъ и пр.. Прѣзь врѣме на обсадата, когато бомбитѣ започнали да прѣлитатъ надъ града, причакали на Стамболъ Капия и на Сава Капия пристѣпа на турцитѣ откъмъ крѣпостъта, а слѣдъ прѣкрятването на бомбардировката веднага издигнали голѣма барикада тъкмо срѣщу крѣпостъта, при Хотела „Код Србске Круне“. Тукъ Стояновъ е билъ заплашванъ отъ Раковски съ убийство поради едно просто недоразумѣние: понеже виенскитѣ бѣлгари не получили никакви вѣсти отъ Стоянова въ изпълнение на възложената му задача, тѣ му телеграфирали лаконично „Exécutez Rakowsky“, т. е. по-скоро да изпита, да узнае отъ Раковски какъ стоятъ работитѣ, какво ще става въ Бѣлградъ и пр.. Раковски случайно отваря телеграмата, която